

Skattelovavdelingen (SL)
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Brødr. Sunde as
Borgundfjordvegen 118
P.O.Box 8115 Spjelkavik
N-6022 Ålesund, Norway
Tel.: +47 70 17 70 00
Fax.: +47 70 14 34 10
e-mail: norway@sundolitt.com
Org.no.: NO 916 416 784 VAT

Ålesund, 01.07.2015

HØRINGSSVAR: EIENDOMSBEKATNING AV ARBEIDSMASKINER MV. I VERK OG BRUK

Brødr. Sunde as er en produksjonsbedrift med forretningsadresse i Ålesund kommune. Konsernets virksomhet er i hovedsak produksjon og salg plastråvarer og samt produksjon av byggisolasjon og emballasje ved om lag 20 forskjellige produksjonsanlegg lokalisert på forskjellige steder i Norge, samt i Sverige, Danmark, Tyskland, Storbritannia og Spania. Som direkte berørt av forslaget ønsker vi med dette å inngi kommentarer.

Det eksisterende regelverket er lite hensiktsmessig, av en lang rekke årsaker. Som påpekt i høringsbrevet er det uvanlig uklart og bidrar til unødige og ressurskrevende prosesser både på skatteyters- og skatteinnkrevers hånd. Denne side kan av egen erfaring bekrefte at taksering og medvirkning i denne prosessen er ressurskrevende både for bedriften og kommunen og at resultatet ofte er uforutsigbart og fremstår som tilfeldig og i strid med likebehandlingsprinsippet.

Særbeskatning av verk og bruk er dessuten i seg selv uheldig av en rekke andre årsaker. Disse berøres i liten grad i høringsbrevet. Før vi kommenterer de to alternativene i høringsforslaget ønsker vi å utdype noen faktorer som understøtter behovet for en regelendring.

Kommunene kan velge om man ønsker å oppkreve eiendomsskatt, herunder skatt på verk og bruk. Bedrifter som betaler eiendomsskatt har høyere kostnader enn bedrifter som ikke betaler slik skatt. Prinsippet medfører ulike vilkår og dermed konkurransevridning internt i Norge.

Vår erfaring er dessuten at praksis er svært ulik mellom kommuner som har valgt å innkreve eiendomsskatt, herunder skatt på verk og bruk. Årsakene synes dels å bero på mangelfull forståelse av gjeldende regelverk, og i noen tilfelle forsøksvis hensynstagen for å unngå å drive bort viktige produksjonsbedrifter fra kommunen. Fraværet av konsekvent praktisering gir uforutsigbarhet og strider mot likebehandlingsprinsippet.

Ulikheten fra kommune til kommune motiverer også til «kommuneshopping» ved valg av lokasjon for ny produksjonsvirksomhet eller relokalisering av eksisterende virksomhet. Denne faktoren kan dermed bidra til en lokaliseringsbeslutning som ut fra andre næringsmessige forhold er suboptimal.

Skattebyrden og påfølgende redusert konkurransekraft for de som rammes av verk- og bruksbeskatning kan også motivere til utflagging av norsk produksjonsvirksomhet. Desto dyrere og mer avansert produksjonen er, jo mer attraktivt kan det ut fra skattemessige hensyn være å lokalisere slik produksjon til utlandet, eller i beste fall til en norsk kommune der man anser risiko for innføring av eiendomsskatt som lav. Dermed bidrar gjeldende verk- og bruksbeskatningen til tap av arbeidsplasser og kompetanse i Norge.

Vi vil også påpeke at nåværende verk- og bruksbeskatning innebærer at produksjonsbedrifter pålegges en særlig skatt andre næringer slipper unna. Typiske «kontorbedrifter» har som regel ikke arbeidsmaskiner i kategorien verk og bruk og dermed også lavere kapitalkostnader, samtidig som de favoriseres skattemessig. Verre er det at eksisterende regelverk også favoriserer handels- og importbedrifter som selv ikke eier produksjonsutstyr i Norge, men i stedet selger utenlandskproduserte varer i Norge, ofte i konkurranse med norskproduserte varer produsert under et høyere lønns- og skattenivå.

Verk- og bruksbeskatning gjør det dessuten mindre attraktivt å investere i automatisering og nyere eller bedre produksjonsteknologi. Det er et paradoks at bedriften med kapitalkrevende investeringer også pådrar seg en tilsvarende økt skattebyrde.

Endelig viser vi til at eiendomsskatt, i likhet med formuesskatt, oppkreves uansett om produksjonsvirksomheten har et overskudd eller ikke. Dette prinsippet, utvidet og forsterket ved skattlegging også av verk og bruk, innebærer en etableringshindring og bidrar til avvikling av eksisterende industriarbeidsplasser i Norge.

I skattefaglige og politiske miljøer synes det å være en utbredt oppfatning at skatteyder ikke kan «flytte fra eiendomsskatten». Kanskje er dette langt på vei riktig hva gjelder boligeiere. Men hva gjelder verk- og bruksbeskatning er dette i stor grad en feilslutning. Produksjonsutstyr kan som regel flyttes, ofte på tross av antakelser hos kommunens taksmann. Utstyret har uansett begrenset levetid og må på et tidspunkt gjenanskaffes, noe som aktualiserer lokaliseringsspørsmålet. Det kan derfor ta tid før effekten inntreffer. Den er vanskelig å observere og måle, men den er der.

På bakgrunn av ovenstående er det derfor gledelig å registrere at det nåværende uklare og inkonsistente regelverket foreslås endret og tydeliggjort samtidig som den uheldige beskatningsformen foreslås avskaffet til fordel for økt likebehandling.

Begge alternativer i høringsforslaget er egnet til å redusere forskjellsbehandling, øke forutsigbarhet og styrke norske produksjonsbedrifters vilkår og dermed bevare arbeidsplasser og verdiskapning i Norge.

Brødr. Sunde kan i prinsippet tiltre begge de alternative forslag. Likevel, av hensyn til økt klarhet og dermed redusert mulighet for misforståelser og ulikhet i tolkning og praksis, fremstår alternativ 2 som best egnet til å oppnå formålet med forslaget.

Med vennlig hilsen
for Brødr. Sunde as

Geir Kielland
Finansdirektør